XII. évfolyam. Celldömölk, (Kisczell) 1910 október 30. 44. szám

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre : . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölki-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Halottak napján.

A nyár gyászos romjai felett sárgult leveleket kavar az őszi szél. Tél közeledtét jelenti a vigasztalan ólmos felhőtábor, a nedves, a hideg légjárás sok, nyavalyás embertársunknak a halál szele. Bus, fájdalmas ilyenker a temető, mert ugy, mint zsendülő tavasszal, forró nyárban, amikor aranyos napsugár kacag a sirok fölött. Madárdallal, ragyogással teli a levegő és az élő, aki a halottakkertjébe téved, megenyhül, megnyugszik a gyönyörű természet ama végzésébe, hogy meg kell halni. Mert ragyogó tavaszban, forró nyárban, szép ott feküdni a sugárzó szomorufüzek alatt, jó álom esik oda lenn, miatt fölöttünk minden élet virul és gyönyörködik. Hogy átérezzük ezt az enyhületes, megnyugtató érzést, nem kell ehhez más, csak némileg megállapodott életfilozófia, élettapasztalatok sokasága, amelyekből megtudtuk, hogy kicsiny porszemei vagyunk a mindenségnek, de szenvedéseink nagyobbak lehetnek, mint a világ és mindezenfelül ami létünk: vanitatum vanitás. De csunya ősszel, amikor a sir fölötti természet, a pusztulás és enyészet képe, előhírnöke a siri pusztulásnak és enyészetnek, a külső körülmények nem alkalmasak arra, hogy bensőségteljes megnyugtató filozofálasra ösztönözzék az élőt, aki a temetőbe jár.

Ezért jobb, hogy este tartják a halottak ünnepét. Este, amikor nem látjuk a gyászos égboltozatot, a hulló levelet és sárguló avart, amik az enyészet érzéseit keltik fenn bennünk, hanem az ezernyi csillogó fényességet látjuk, amelyek kigyulladnak a sirok fölött, a koszorukat és virágokat, melyek az elhunyt kedves boldog emlékét illatozzák. Szép este a halottak estélye, a halál országa a föld alatt, pezsgő, eleven, tüzes lángokkal lobogó élet a röld felett. Két végletés ellentét, amelyek egymást mégis kielégitik! A halál után élet fakad és az élet után következik a halál.

Becsüljük meg az életet és ne féljük a halált, már azért sem, mert hiszen, ha félünk tőle, akkor is bekövetkezik. Sok ember ugy él, mintha élete örökké tartana, ugy kuporgat, ugy vonja meg szájától és másokétól a falatot, ugy harcol a haszonért embertársai ellen, ugy löki félre azt, aki céljainak utjában áll, és ugy gázol keresztül mások jólétén és boldogságán, mintha az élet nyujtotta előnyöket örökké élvezné. Vakok és siketek ők, akik nem hallják, nem értik az élet melódiáját, melynek utolsó akkordja a halál. Romlottak ők, mert visszaélnek erejükkel, helyzetükkel éz rosszul használják fel a legjobb jót, ami adatott nekik, az életet. Ertelmetlenek ők, mert rövid az élet és örök a sir és azért a kurta életért rosszat tenni igazán nem érdemes.

Valamint hazugság az, hogy szenvedni jöttünk erre a világra, azonképen hazugság az is, hogy az élet arra való, hogy sivár önzését elégitse ki az ember. A természet gyermekei vagyunk mi épenugy, mint a nap, a hegyek és a füszál. A természet végtelen nagy lelkiségének köszönhetjük, hogy élhetünk ezen a szép világon és ezért helyesen csak ugy élhetünk, ha a természet nagylelkiségéből és jóságából egyrészt ami lelkünkbe plantálunk. Éljünk szerencsésen és boldogul, de ne a mások szerencséje és boldogsága árán, élvezzük, ami nekünk adatott, de ne a mások szenvedésen és nélkülözése árán.

Halottak napján ne töprengjünk a fölött, hogy nekünk is meg kell halnunk, hanem gondolkozzunk arról, hogyan lehet jól és becsületesen élni. Aki igy él, az derüsen várja a nagy kaszást.

— **A népszámlálá előkészületei.** A tiz évenként tartani szokott népszámlálás 1911 január 1-től 10-ig fog végbe menni az egész országban. Celldömölk 5 számláló kerületre lesz osztva, a melyekben a helybeli összes hitközségi tanitók számlálóbiztosok lesznek, u. m.: Barabás Ernő, Angyal János, Kemény József, Szóládi Dénes, Ludván Sándor tanitók, akik november 9-én Szombathelyre utaznak, hogy résztvegyenek az országos központi statisztikai hivataltól küldött biztos magyarázó értekezletén. November 18-án pedig Celldömölkön lesz ugyancsak e tárgyban értekezlet, a melyet dukai Takách Márton főszolgabiró tart a járási számláló biztosok részére.

Egy rut leány naplójából.

Irta: ROSZLOV SÁNDOR.

Ősz van ősz. A lelkemnek is, az álmaimnak is az ősze.

Illyenkor sokkal enyhébb a bánat, sokkal édesebb a zokogás, mint amikor a virág fakad, bimbó pattan, — amikor kaczag a tavasz. Az eggyütt siras, a közös álom temetés, regényhit. Sirni, sirni . . .

Épen lapot olvastam amikor Béla bejött. Hangtalanul csendesen mert csak akkor vettem észre, amikor megcsókolt. Hidegen csupa udvariasságból, mint ahogy a testvér szokott, pedig a jegyesem . . . De iszen lesz idő reá, hogy megszeressen.

— Mit olvas?

— Szomoru mesét amely igaz, amely olyan gyakran megtörténik. Az ember nem tudott gazbálkodni, a család is sokat költött és eladósodott, az ember elkeseredett, megölte magát és feloszlik a familia. Az egyik elmegy erre, a másik arra, ki az élet küzdelembe. ki kegyelemkenyérre. A sülyedő hajóról menekülnek a patkányok. Az egyik felvonás bevégződött. A vigadásra legördült a függöny és most jön az élettragedia . . .

— Ezen nem érdemes érzékenykedni, ezen csak a maga lelke tud buslakodni. Mi, mások megértjük, hogy ennek igy kell lennie. Az uj idő szele megöli azt, aki nem tud az idővel halladni. Az indiánok és a magyar dzsentrik sorsa egy.

— Milyen hidegen mondja! Pedig tudom hogy másképpen érez mint ahogyan beszél.

— Ha ugy hiszi, akkor ráhagyom — mondta és karon füzte kezét jöjjön a kertbe . . .

Ősz volt már. Ősz. Verőfényes, mosolygó idő, de hullott már a fák sápadt levele s a rozsafák alatt foszló virágszirom, fakó pázsit.

— Milyen szép az ősz, amikor tavaszunk van!

Én is ugy éreztem. — A tó vizére árnyas fák borultak. hab türelmet zugott. A szellő illatos volt és pajkosan hizelgett, kéz a kézbe . . . . a lélek egy gondolaton.

— Ez a mi tavaszunk, — mondta és gyöngéden átkarolt.

Ez a mi tavaszunk! És sejtelmesen peregtek a falevelek.

— — — —

A levegő illatos selymes. A bibor nehéz brokát függöny sejtelmes árnyékokat vet a gyertya lobogó világa mellett. Bizarr békés árnyékok . . . künn a hegyek felől fuvolaszó olvad be a a nyitott ablakon. Mi zaj? Csörög a féldob, csóválják a thirzest, sápadnak a fáklyák. Evóe! . . . Ez a Dionyzes ünnepe. Pedig már meghalt és meghalt krisztus is . . .

Hajam lebomlott csak most veszem észre. A könnyem is hull . . . Meghalt, igen, de ki halt meg? . . .

Ki? egy ember, aki elköltötte a pénzét, akinek családja felbomlik, ki erre ki arra . . . Egy ember aki nem tudott gazdálkodni, — olyan sablonos!

Olyan kétségbe ejtő! . . . az apám . . .

A könnyem is elfogyott: sirni nem tudok. Csak félek, félek a jövőtől!

Künn az éjszaka csendes és csillagtalan. Üres mint a lélek. Az égen tépett fellegek kergetik egymást s amikor előbukkan a hold, ömlik a fényzuhatag, A szellő most is illatos, talán a haldokló virágok utolsó sohaja és lágyan sejtelmesen hull, pereg a falevél . . .

Ez a mi tavaszunk! . . .

Eszembe jutott Béla, de egészen más érzéssel gondoltam reá mint máskor, amikor azt hittem hogy gazdagok vagyunk. Ugy tünt fül elém hogy szebb daliásabb, erősebb mint eddig, csak hogy messzebb áll tőlem és mind távolodik, távolodik . . .

De iszen azt mondá szeret. Hát lehet engem szeretni? A szemem fekete és merengő, azt mondják hogy szép, de hát sápadt arcom, a vértelen termetem? Hát lehet engem szeretni?

És ha mégis? Valami ideges rándulást éreztem az egész testemben. Ha szeret, ugy szegényen is? Hogy megbecsülném!.

A szellő hirtelen nagyobb erővel fujt be az ablakon és eloltá a gyertyát, nem gyujtottam meg, csodálatos látás tartott hatalmába:

A nagy teremből kihallatszott a siratok zokogása. Lobogtak a gyertyák s a széles ravatalon nyitott szemekkel feküdt egy halott.

Edes apám — suttogtam lázassan sokáig amig elaludtam.

— — — —

A koporsó a temetőben van már: lenn a

azokok a helyeken, ahol a peronospora és a rothadás csekélyebb mértékben pusztitott, a bor minőségben amely itt jónak igérkezik. A gyenge termés és az aránylag jó minőség folytán a borárak erősen felszálltak éz az is ellensulyozza a mennyiségben mutatkozó hiányt.

Ma a borárak kisgazdáknál 40 — 54 koronán állanak urasági szőlőkben 40 — 56 koronán és további emelkedésre van kilátás.

Minthogy Ausztria igen silány termés eredményt ért el az idén, odavaló hozatalunk előreláthatólag lényegesen emelkedni fog. Hasonló kilátás van arra, hogy Németországba való kivitelünk is jobban fel fog lendülni.

Csak „Turul" cipőket vásároljunk:

Özv. KRAUSZ IGNÁCZNÉNÁL

CZELLDÖMÖLK.

A legtöbb kiállitáson a legelső dijjal kitüntetett és első orvostanárok által ajánlott, kitűnő minőségü

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvenc itala!

Esterházy cognacgyár

TELEFON 31—49. Központi irodája: BUDAPEST. V., Csáky-utca 14. szám. TELEFON 31—49.

Tessék a cimre figyelni!!!

AMERIKÁBA

menet minden kedden Bécsből. Havreből minden szombaton. Utazó jegyek a

„Francia Linie"

által. Amerikai vasutjegyek minden állomásra eredeti áron. Bőveb értesitést bárkinek kérdezősködésere ingyen ad a — — — —

Francia Linie Wien, IV., Wiedener Quartit No. 12. (a Déli Vasut átellenében.)

Szőlőoltványokat

szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert

kisküküllőmenti első szőlőoltvány telep

Tulajdonos:

CASPÁRI FRIGYES.

Medgyes 71 sz. (Nagyküküllőmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek. ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó, mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbizhatóságáról.

Molnár Lajos óras, ékszerész és látszerész

CELLDÖMÖLK.

Ajánja jól felszerelt óra-kszer es látszer üzletét a n. é. közönség b. figyelmébe.

Raktáron tartok inga, fali és zsebórákat — a legjobb gyártmányból

Ékszerekbő nagy választék.

Versenyképes árak:

Órák javitását a legpontosabban eszközlöm és az általam kijavitott órákért 1 évi jótállást nyujtok.

Tisztelettel

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész

(Celldömölk, Gyarmati-tér.)

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Celldömölk

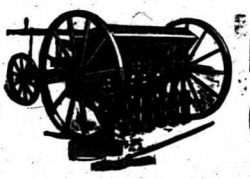

Fióktelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindennemü gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Védjegy: „Horgony"

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótolta

egy régjónak bizonyult háziszer, mely már sok év óta legjobb bedörzsölésnek bizonyult köszvénynél, ... ozsnál és meghülésekné. .....

Figyelmeztetés. Silány hamisitványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony" védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—.80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszertára az „Arany oroszlánhoz", Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján, 1910. Devecserben.

XII. évfolyam. Celldömölk, (Kisczell) 1910 október 30. 44. szám

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre : . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd. szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celldömölk, Dömölk-utca, Gombás ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Halottak napján.

A nyár gyászos romjai felett sárgult leveleket kavar az őszi szél. Tél közeledtét jelenti a vigasztalan ólmos felhőtábor, a nedves, a hideg légjárás sok, nyavalyás embertársunknak a halál szele. Bus, fájdalmas ilyenker a temető, nem ugy, mint zsendülő tavasszal, forró nyárban, amikor aranyos napsugár kacag a sirok fölött. Madárdallal, ragyogással teli a levegő és az élő, aki a halottakkertjébe téved, megenyhül, megnyugszik a gyönyörű természet ama végzésébe, hogy meg kell halni. Mert ragyogó tavaszban, forró nyárban, szép ott feküdni a sugárzó szomorufüzek alatt, jó álom esik oda lenn, mialatt fölöttünk minden élet virul és gyönyörködik. Hogy átérezzük ezt az enyhületes, megnyugtató érzést, nem kell ehhez más, csak némileg megállapodott életfilozófia, élettapasztalatok sokasága, amelyekből megtudtuk, hogy kicsiny porszemei vagyunk a mindenségnek, de szenvedéseink nagyobbak lehetnek, mint a világ és mindezenfelül ami létünk: vanitatum vanitás. De csunya ősszel, amikor a sir fölötti természet, a pusztulás és enyészet képe, előhirnöke a siri pusztulásnak és enyészetnek, a külső körülmények nem alkalmasak arra, hogy bensőségteljes megnyugtató filozofálasra ösztönözzék az élőt, aki a temetőbe jár.

Ezért jobb, hogy este tartják a halottak ünnepét. Este, amikor nem látjuk a gyászos égboltozatot, a hulló levelet és sárguló avart, amik az enyészet érzéseit keltik fenn bennünk, hanem az ezernyi csillogó fényességet látjuk, amelyek kigyulladnak a sirok fölött, a koszorukat és virágokat, melyek az elhunyt kedves boldog emlékét illatozzák. Szép este a halottak estélye, a halál országa a föld alatt, pezsgő, eleven, tüzes lángokkal lobogó élet a föld felett. Két végletes ellentét, amelyek egymást mégis kielégitik! A halál után élet fakad és az élet után következik a halál.

Becsüljük meg az életet és ne féljük a halált, már azért sem, mert hiszen, ha félünk tőle, akkor is bekövetkezik. Sok ember ugy él, mintha élete örökké tartana, ugy kuporgat, ugy vonja meg szájától és másokétól a falatot, ugy harcol a haszonért embertársai ellen, ugy löki félre azt, aki céljainak utjában áll - és ugy gázol keresztül mások jólétén és boldogságán, mintha az élet nyujtotta előnyöket örökké élvezné. Vakok és siketek ők, akik nem hallják, nem értik az élet melódiáját, melynek utolsó akkordja a halál. Romlottak ők, mert visszaélnek erejükkel, helyzetükkel éz rosszul használják fel a legjobb jót, ami adatott nekik, az életet. Ertelmetlenek ők, mert rövid az élet és örök a sir és azért a kurta életért rosszat tenni igazán nem érdemes.

Valamint hazugság az, hogy szenvedni jöttünk erre a világra, azonképen hazugság az is, hogy az élet arra való, hogy sivár önzését elégitse ki az ember. A természet gyermekei vagyunk mi épenugy, mint a nap, a hegyek és a füszál. A természet végtelen nagy lelkiségének köszönhetjük, hogy élhetünk ezen a szép világon és ezért helyesen csak ugy élhetünk, ha a természet nagylelkiségéből és jóságából egyrészt ami lelkünkbe plantálunk. éljünk szerencsésen és boldogul, de ne a mások szerencséje és boldogsága árán, élvezzük, ami nekünk adatott, de ne a mások szenvedésen és nélkülözése árán.

Halottak napján ne töprengjünk a fölött, hogy nekünk is meg kell halnunk, hanem gondolkozzunk arról, hogyan lehet jól és becsületesen élni. Aki igy él, az derüsen várja a nagy kaszást.

— **A népszámlálá előkészületei.** A tiz évenként tartani szokott népszámlálás 1911 január 1-től 10-ig fog végbe menni az egész országban. Celldömölk 5 számláló kerületre lesz osztva, a melyekben a helybeli összes hitközségi tanitók számlálóbiztosok lesznek, u. m.: Barabás Ernő, Angyal János, Kemény József, Szórádi Dénes, Ludván Sándor tanitók, akik november 9-én Szombathelyre utaznak, hogy résztvegyenek az országos központi statisztikai hivataltól küldött biztos magyarázó értekezletén. November 18-án pedig Celldömölkön lesz ugyancsak e tárgyban értekezlet, a melyet dukai Takách Márton főszolgabiró tart a járási számláló biztosok részére.

Egy rut leány naplójából.

Irta: ROSZLOV SÁNDOR.

Ősz van ősz. A lelkemnek is, az álmaimnak is az ősze.

Illyenkor sokkal enyhébb a bánat, sokkal édesebb a zokogás, mint amikor a virág fakad. bimbó pattan, — amikor kaczag a tavasz. Az eggyütt sirás, a közös álom temetés, regényhit. Sirni, sirni . . .

Épen lapot olvastam amikor Béla bejött. Hangtalanul csendesen mert csak akkor vettem észre, amikor megcsókolt. Hidegen csupa udvariasságból, mint ahogy a testvér szokott, pedig a jegyesem . . . De iszen lesz idő reá, hogy megszeressen.

— Mit olvas ?

— Szomoru mesét amely igaz, amely olyan gyakran megtörténik. Az ember nem tudott gazbálkodni, a család is sokat költött és eladósodott, az ember elkeseredett, megölte magát és felosztlik a familia. Az egyik elmegy erre, a másik arra, ki az élet küzdelembe. ki kegyelemkenyérre A sülyedő hajóról menekülnek a patkányok. Az egyik felvonás bevégződött. A vigadásra legördült a függöny és most jön az élettragedia . . .

— Ezen nem érdemes érzékenykedni, ezen csak a maga lelke tud buslakodni. Mi, mások megértjük, hogy ennek igy kell lennie. Az uj idő szele megöli azt, aki nem tud az idővel halladni. Az indiánok és a magyar dzsentrik sorsa egy.

— Milyen hidegen mondja ! Pedig tudom hogy másképpen érez mint ahogyan beszél.

— Ha ugy hiszi, akkor ráhagyom — mondta és karon füzte kezét jöjjön a kertbe . , .

Ősz volt már. Ősz. Verőfényes, mosolygó idő, de hullott már a fák sápadt levele s a rozsafák alatt foszló virágszirom, fakó pázsit.

— Milyen szép az ősz, amikor tavaszunk van !

Én is ugy éreztem. — A tó vizére árnyas fák borultak. hab türelmet zugott. A szellő illatos volt és pajkosan hizelgett, kéz a kézbe . . . . a lélek egy gondolaton.

— Ez a mi tavaszunk, — mondta és gyöngéden átkarolt.

Ez a mi tavaszunk ! És sejtelmesen peregtek a falevelek.

— — — —

A levegő illatos selymes. A bibor nehéz brokát függöny se, elmes árnyékokat vet a gyertya lobogó világa mellett. Bizarr békés árnyékok . . . künn a hegyek felől fuvolaszó olvad be a a nyitott ablakon. Mi zaj ? Csörög a földob, csóválják a thirzest, sápadnak a fáklyák. Evóe ! . . . Ez a Dionyzes ünnepe. Pedig már meghalt és meghalt krisztus is . . .

Hajam lebomlott csak most veszem észre. A könnyem is hull . . . Meghalt, igen, de ki halt meg ? . . .

Ki ? egy ember, aki elköltötte a pénzét, akinek családja felbomlik, ki erre ki arra , . . Egy ember aki nem tudott gazdálkodni, — olyan sablonos !

Olyan kétségbe ejtő ! . . . az apám . , .

A könnyem is elfogyott : sirni nem tudok. Csak félek, félek a jövőtől !

Künn az éjszaka csendes és csillagtalan. Üres mint a lélek. Az égen tépett fellegek kergetik egymást s amikor előbukkan a hold, ömlik a fényzuhatag, A szellő most is illatos, talán a haldokló virágok utolsó sohaja és lágyan sejtelmesen hull, pereg a falevél . . .

Ez a mi tavaszunk ! , . .

Eszembe jutott Béla, de egészen más érzéssel gondoltam reá mint másokor, amikor azt hittem hogy gazdagok vagyunk. Ugy tünt fül elém hogy szebb daliásabb, erősebb mint eddig, csakhogy messzebb áll tőlem és mind távolodik, távolodik . . .

De iszen azt mondá szeret. Hát lehet engem szeretni ? A szemem fekete és merengő,azt mondják hogy szép, de hát sápadt arcom, a vértelen termetem ? Hát lehet engem szeretni ?

És ha mégis ? Valami ideges rándulást éreztem az egész testemben. Ha szeret, ugy szegényen is ? Hogy megbecsülném !.

A szellő hirtelen nagyobb erővel fujt be az ablakon és eloltá a gyertyát, nem gyujtottam meg, csodálatos látás tartott hatalmába :

A nagy teremből kihallatszott a siratok zokogása. Lobogtak a gyertyák s a széles ravatalon nyitott szemekkel feküdt egy halott.

Édes apám — suttogtam lázassan sokáig amig elaludtam.

— — — —

A koporsó a temetőben van már : lenn a

A sajtó.

Amig a sajtó szájáról a cenzura lakatját le nem vették, a szabadság ezen a téren is ép oly bilincsekbe vert fogoly volt, mint a legnagyobb gonosztevő. Ezt vasra verték, mert bünt követett el, amaszt folyton fojtogatták, mert igazságot hirdetett. Akkor a sajtó egyes érdekcsoportok szolgálatában voltak s azok, amelyek ennek az érdekcsoportnak nem tették a szépet, folytonos üldöztetésnek voltak kitéve.

És bár ez az üldözés ma is felveti néha fekete fejét, ma már a sajtó valóságos nagy hatalom, amelynek nincsenek ugyan öldöklő fegyverekkel, ágyukkal fölszerelt hadseregei, de vannak betüi, melyeket millió iv papiron naponként csatasikra állít és öl, vág, emel és sujt egyeseket és országokat, fejedelmeket és közembereket, mert ki tagadhatja, hogy a betü öl, mint a példabeszéd mondja. Hogyan emelkedhetett volna minden más nagyhatalmasság fölé a sajtó, ha nem száll sikra az igazság mellett, ha nem pártfogolja ami jó és nem öli, gyilkolja ami rossz.

Hogy a sajtó ma már roppant nagy hatalom, azt nem kell bizonyitani senki előtt. Igaz hogy kétféle hangnyomattal szokták ezt kimondani. Némelyek minden kigondolható tisztelettel szólnak róla, másoknál lehetetlen a megvetésnek bizonyos nemét nem érezni. Amazok a sajtót oly hatalmas folyamnak tartják, mely városokat köt össze és közvetiti az emberiség eszméit; emesek ugy tekintik mint nagyszerü városi csatornarendszert, mely az ivó vizet megrontja, kolerát szül.

Ez utóbbit rendszerint azok szokták hangoztatni, akiknek takargatni, leplezni valójuk van s az ilyen egyének kigyót békát kiáltanak rá, ha a sajtó néha néha a tyukszemükre hág. Ezek azután bizonyos lelki örömmel úsznak azzal az áramlattal, mely a sajtó szárnyait megnyirbálni akarja és a sajtót ismét abba a rabszolgaságba szeretné kergetni amelyből egyszer már hatalmasan fölszabadult. Nem akarnak sem többet, sem kevesebbet, mint a — szabadságát. Vagy ha nem azt, de legalább is korlátozni szeretnék.

Pedig hát a sajtószabadság korlátozása magára az ujságra csak azzal a kellemetlenséggel járna, hogy kevesebbet irhatna meg. Vérbeli ujságirónál egyet jelentene az öncsonkitás fájdalmával, ha valamit amit a hirszolgálat, a közérdek mezejéről valónak tart, nem szedhet le s nem adhat a közönség elé. A sajtószabadság korlátozása tehát az ujságra nézve csak ennyi kellemetlenséggel járna.

Ellenben a közönség szempontjából sokkal tragikusabb valami ez. Nem szó lunk arról, hogy le kell mondania arról az élvezetről, amelyet az érdekes, a legérdekesebb ujságközlemények olvasása szerez. Hány és hány esetet tudunk, a mikor a közönség a megbotránkoztató bünök hallatára, durva méltánytalanságok, kinos üldöztetések eseteiben azt sürgeti: hát ehez nincs szava a sajtószabadságnak?

Ha az a reform, melyet az igazságügyminiszter tervez, valóság lenne, akkor azt mondhatjuk: — nincs. Nem bélyegezhetjük meg a sikkasztót, a gyilkost, a leányke reskedőt, a betörőt, az izgatót, mert bünössége — bármily kézenfekvő is — itéletben kimondva nincs, tehát becsületes embernek kell tartani a legnagyobb gonosztevőt is, mert ha az ellenkezőt merjük állitani, egyszerüen becsuknak bennünket.

Abból hogy az igazságügyminiszter az ujság legfontosab hivatását, a hirszolgálatot meg akarja neheziteni s annak előrevetett rajzából, amilyen hatással ezek az intézkedések járnának, — látszik meg, hogy mennyire mindenkinek érdekét szolgalja a hirszolgálat. Lehet, hogy ma kellemetlen valamiért, ma jobban esett volna, ha ezt-azt elhallgatja — holnap, más esetben érdekemmé valik, a lelkem kivánsága lesz, hogy más valamit megirjon, kideritsen, pellengére dobjon.

A közmorálnak megjavitására egy csöppet se vezetne, ha a bünökről az ujságoknak mindaddig hallgatniok kellene, amig azokban jogerős birói döndtés nincs.

Nem szólva arról, hogy ehez gyorsabb igazságszolgáltatás illenék, épp az ujságok köteles hallgatása lehetne az oka annak, hogy egyes bünügyek felől a legkellemetlenebb hiresztelések terjedjenek el és hogy abba egészen ártatlan egyének belekevertessenek.

Igen, kell, hogy a tisztességtelen sajtót, a revorverező lapokat megrendszabályozzák, de ennek a rendszabálynak nem szabad érintenie azt a sajtót, mely hivatása magaslatán áll.

Amig a sajtó, helyesebben egyes lapok és egyes ugynevezett „hirlapirók" szabadon üzik izgága és csömörletes játékukat, addig egy pillanatra sem szabad arra gondolni, hogy ezek miatt a többit is megbüntessék.

A mételyt, a sajtó fattyuhajtásait kell kipusztitani, mert amig ez nem történik, addig mindenféle rendszabály, mindenféle törvényes szigor a sajtó komoly egyetemére igazságtatanul fog nehezedni.

Már pedig a pocsolyában fetrengő bünösök miatt a huszadik században az ártatlanok is nem szenvedhetnek.

RENDELÉS
— szerüen készült: —
Mindenfajta
felső kabátok,
téli kabátok,
városi bundák,
gazdasagi bundák,
szalon öltönyök,
fiu ruhák,
angol sacco öltönyök.
Első rangu szabás és munka. Jutányos árak.
DEUTSCH F. KÁROLY és Tsa
férfiszabók
Budapest, VII., Ferencziek-tere 2.

UJDONSÁGOK.

— **A cs. és kir. 5 hadtest parancsnokság köszönete.** Vasvármegye területén a nyár végével gyakorlatra vonult át a császár és kir. 5 hadtest parancsnokság körzetébe tartozó összes katonaság, amikor a beszállások alkalmával a lakások, valamint a községi és politikai hatóságok az előfogatok kiállitásánál tőlük telhetőleg mindenütt előzékenységgel viseltettek a katonaság irányában, amiért a hadtestparancsnok a következő át-

---

föld alatt, hat lábnyira. Olyan közel és mégis messze, nagyon messze tőlünk. A ház üres, kong, csak az édes anyám zokog. Vigasztalnám de mittegyek, amikor magamat sem tudom vigasztalni. Pedig tavaszom volna és ilyenkor a bánat is mosolyog, hiszen szeretek, nagyon szeretek valakit, aki engem is szeret . . . talán?

Édes anyám sir és én ott zokogtam a lábainál a fotel előtt a szőnyegen, amikor nyilott az ajtó. A vér a fejembe szökött amikor felrezzentem. Béla volt. Az arca szomoru sápadt. Megfogta a kezemet.

— Én most elutazok, mert el kell utaznom, mert, azok a behatások, melyek édesapja hálával érték a lelkem . . .

Mindea szavában megéreztem, hogy szinjátszó, komédiás.

Nem tudtam hallgatni reá: a gondolatom elrévedezett . . . később magam is csodálkoztam rajta, hogy milyen ridegen feleltem neki: tudtam, amikor azt mondta, hogy elutazom, hogy el kell utaznom.

Holnap már megpendül az udvarunkon a dob, ami kedves volt előttünk, az mind a másé lesz s én és édes anyám ugy állunk magunkra, mint a két tarlott jegenye az őszi tájon. Érzem, hogy jön az inség és a hátunkra telepszik, jő a nyomoruság, a bánat. Minden következetlen. Ami vignak indult az kétségbeesésben végződik: az okra minő iszonyu az okozat.

. . . Én meg mindég az álomban élek. Álomban, vágyakozásban. Nem akarok hinni a valóságban, akarom, hogy biztos legyen benne a lelkem, hogy erős hittel higyjem: Béla visszajön, mert szeret, mert fájni fog a lelke.

Hinni akarok! és csak a párnám lesz könnytől ázott . . .

— — — —

Ma kaptam meg a kiuevezésemet egy tanitói állásra, össze is pakoltunk és hajnalban már itt hagyjuk ezt a helyet, ahol éltünk vidám része eltelt, ahol itt hagyjuk éltünk vidámságát. Gyermekségemet, serdülő ifjuságomat töltöttem itt el, ahol álmodoztam boldogságról, ahol első és utolsó szerelmet szőttem és elsirattam.

Itt marad minden, amit elviszek nem más, mint rozzant összetört lélek, megvakult álom.

A nap csak eltelt valahogyan. Pakoltam, tettem vettem, futottam a sirás elől. Édesanyámat is kerültem, csak a lakásunk uj birtokosával találkoztam, eljött bucsuzni tőlünk. Milyen derék ember! Azt mondta, hogy még ezután is szivesen engedné, hogy itt lakjunk.

Szótlanul kedvetlenül ültünk a vacsorához.

— Az utolsó este — mondta tompa hangon édes anyám — amit itt töltünk. Mind a kettőnknek könnyes lett a szeme és azután nem is beszéltünk többet.

Alig vártam, hogy egyedül lehessek fájó gondolataimmal, kinyitottam az ablakot és néztem, sokáig néztem a csillages eget. Egyszerre ugy éreztem hogy meghalnék ha nem mennék ki a szabadba, könnyü sahlt tettem a nyakamra és neszteleül kiléptem.

Csendes volt az őszi éjszaka és rózsaillatos. Lépésem nem hallatszott a puha porondon, csak a falevelek hulltak, susogtak . . . Mentem halkan lefelé a tóhoz, a melyen véres sávot huzott végig a felkelő hold. Mentem és zokogva ültem le a parton a fakó, buja pázsiton.

A vizből hüss szellő csapot ki. Távolról zeneszót hallottam, vagy csak a nimfák és szirének pajkos játéka volt. És én arra gondoltam . . . énekel szinte láttam . . .

Pezsdült, kacagott az élet, viruló lányok énekeltek a szerelemről és dicsfényben ragyogott az ő hatalmas, férfias alakja, aki már nem jő vissza hozzá, aki él, mert szép az élet. És ő! Valahol a hegyek között eldugva valami szegényes faluba szomoru elhagyatottságban éli le árva életét. Tengve-lengve, még álmodni sem fog.

A vizből hüss szellő csapott ki és peregtek a falevelek és mélázott, sirt.

Ez a szép ősz, ez a mi tavaszunk! Ez a szomoru ősz!

iratot intézte október 15-iki kelettel vasvármegye alispánjához:

A parancsnokságnak alárendelt csapatok jelentéséből legnagyobb megelégedésemre vettem tudomásul, hogy a politikai hatóságok s a községi elöljáróságok közül a legtöbben a folyó évben megtartott nagy gyakorlatok alkalmával a katonasággal szemben nagy előzékenységet tanusitottak, mely különösen beszállásolásoknál és az előfogatok kiállításánál volt kellemes módon érezhető. Mit azon megkereséssel van szerencsém a tek. cim tudomására hozni, miszerint átiratomat körletében kihirdetni s köszönetemet kifejezni sziveskedjék.

— **Vásári tolvajlások.** A hétfői országos vásáron nemcsak a vevők és eladók tömege érkezett meg, hanem a tolvajok és zsebmetszők is megjöttek és kimutattak tudásukat. Geiger Ferencné, szül. Pénzes Mari simonyi lakos, ismert vásári tolvajt tartóztatta le a csendőrség, aki Almási János vas és füszerkereskedő sérelmére ellopott a vásárban 7 kor. 10 fillér értékü bádog edényt és ismeretlen károsult sérelmére ellopott 7 kor. 40 fillér értékü ruhanemüt. A tetten ért tolvajt a csendőrség a kir. járásbiróságnak feljelentette. — Sokkal nagyobb a kára Veleki István celldömölki lakosnak, aki nemrégen költözött Simonyi községből városunkba. A szegény családos embernek egy ház eladásából maradt 475 kor. 56 fillérje, amelyet a vásárra hozott, hogy egy kis téli ruhát, lábbelit vegyen magának és családjának; azonban ugy dél felé járván az idő, egy 30 filleres cipőt és 20 fillér ára szalonnát vett a pénzből s azt családjával együtt elkölötte, utána önkénytelenül zsebjébe nyult és hiányzott az erszény, melyben a pénze volt. Szivettépő volt a szegény család fájdalma, amikor a pénz el veszett. A zsebtolvajt nyomozza a csendőrség, de ez ideig eredménytelenül.

— **A sátoros ünnep vége.** A héten elmultak az izraeliták ünnepei is, a nyolc napos sátoros ünnep szerdán, október 26-án a Szimchas thorával véget ért.

— **Vásárok.** Hétfőn f. hó 24-én a celldömölki járás két nagy községében élénk országos vásár volt. A celldömölki országos vásárra oly nagy volt a felhajtás, hogy kereskedőink hasonlóra még nem tudnak visszaemlékezni. A nagy felhajtás mellett azonban a kereslet is óriási volt, aminek folytán tehat jó magas árak alakultak ki ugy a marhavásáron, mint a kirakodó és zsibvásáron is. A második vásár szintén e napon tartatott Pápocon, itt is elég jó forgalom volt, csak a celldömölki hatott reá egy kissé csökkenőleg. Mi csak abban véljük megtalálni a nagy felhajtás okait, hogy a székesfehérvári, sümegi, csáktornyai és muraszombati vasárok részben a kolera-járvány, részben pedig a járványos száj és körömfájás miatt az illetekes alispánok által betiltatattak, így hát ugy a kinálat, mint a kereslet kénytelen volt városunkban összepontosulni.

— **Pángerman izgatása a határon.** A határrendőrség a napokban letartóztatta Keinsz Vilmos győri lakost, aki a vármegye határszélén levő németajku községekben a pángermán eszmék talaját készitette elő s ott a lakosság között izgatást folytatott.

— **Rendőrség államositása.** Régóta vajudik már a rendőrségi szervezetek államositása, a mely — ugy látszik — már a közel jövőben komolyan napirendre kerül, ugyanis a belügyminiszter megbizta a rendőrtisztviselők országos egyesületét egy tervezet kidolgozásával, melynek határidejéül 1911 február havat állapitotta meg.

— **Elfüstölt millók.** A m. kir. dohányjövedék központi igazgatósága által összeállitott kimutatás szerint a f. év első 4 hónapjában 44,205,099 kor. folyt be dohánygyártmányokból, Ez az összeg 3.033.721 koroával több, mint a mult év ugyanezen időszakában, a mi 7.3 százalék emelkedésnek felet meg.

— **Gyarmekek pusztitása az éléskamrában.** Már mult lapszámunkban megemlékeztünk egy gyermekcsinyről, a amit egy hattagu gyermektársaság özv, kisjókai Takách Jenőné sági utcai éléskamrájában elkövettek. Az igazság érdekébez is megjegyezzük, hogy nem egy régóta szervezett tolvajbandaként működött ez a társaság, sem pedig az általuk okozott kár nem rug többre, mint összesen 52 koronára, de azt is erősen felszámitva. A kár nagybb része onnan eredt, hogy a talált szeszes italokból a 10—11 éves gyermekek megrészegültek s beszámithatatlan állapotban követték el tettüket.

— **Somlyóhegy müvelése** A Veszprémegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya behatoan foglalkozott azzal a kérdéssel, miként lehetne a Somlyóhegy szőlőszetének és borászatának felvirágoztatását előmozditani. A választmány felkérte Marton Dénes pápai szőlőszeti és borászati felügyelőt, hogy erről a szőlőmüvelési és közgazdasági szempontból igen fontos kérdésről saját tapasztalatai alapján készitsen reszletes tájékoztató javaslatot. Marton Dénes hosszas tanulmányai alapján most szakszerű javaslatot dolgozott ki. Szerinte nagyon kivánatos volna, hogy a földmüvelésügyi kormány a Somlyóhegyen egy vagy több paraszt szőlőmintagazdaságot lésesitene. Tervezi még a javaslat, hogy a vármegyei gazdasági egyesület eszközöljön ki kormány segelyt és rendezzen a legfontosabb szőlőmunkálatok végzésére versenyt, s a munkában kiváló vincellereket és munkásokat jutalmazza meg Javasolja továbbá a felügyelő, hogy ama kisbirtokosokat, akik szőlőjüket oksze rüen kezelik, a vármegyei gazdasági egyesület pénzdijakkal és dicsérő oklevelek kiosztásával jutalmazza meg. A vármegyei gazdasági egyesület saját kebelében egy ügyosztályt alakit, mely az egész vármegye és igy a somlyóhegy borügyeivel is foglalkozik. A Devecser vidéki gazdakör borászati szakosztályt állitson fel, a borok jó aron való értékesitése céljából, s évenként Devecserben rendezzenek borvásárt. Jobb értékesités szempontjából Somlyón pinceszövetkezet alakitását hozza javaslatba, Végül inditványozza hogy a kedvezőbb vasuti összeköttetés keresztül vitele érdekében kérjük fel az illetékes tényezőket, s ezen kedvezőbb összeköttesés ugy volna megvalósitható há a Budapestről Székesfehérváron, Veszprémen és Celldömölkön át és vissza szaporitanák a vonat járatokat, A gazdasági egyesület választmánya a javaslatot egész terjedelmében elfogadta, s az inditványozott intézkedéseket a hanyatlani kezdő Somlyóvidéki szőlészet és borászat ujhóli fellendülése érdekében haladéktalanul megfogja tenni.

— **A gözgépkezelők és kazánfütők** legközelebbi képesitő vizsgáit Sopronban november 6 napján délelőtt 9 órakor Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felszerelt vizsgálati kervények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők Deák tér 35.

— **Gyufa gyermek kezében.** Laki József jánosházai lakosnál vannak kihelyezve Németh J. és Gábor Vince áll. gyermekek. Előbbi valahol gyufára tett szert és a kertben vagy 2 méternyire a szalma kazlaktól tüzet rakott. A kisebb, egy szemére vak, gyermek kedvteléssel nézte a lángokat, melyekből csakhamar a kazalok is tüzet fogtak, de öröme csakhamar bura változott mert a láng arcát megcsapta és csak Bolla Lajos hentesnek, kit véletlenül arra vitte a 3 éves gyermek jó sorsa, köszönheti hogy oda nem égett. A csakhamar kivonult tüzoltóság elnyomta a tüzet még mielőtt elharapózhatott volna. A kár igy is meghaladja a 150 koronát mert a szalma biztositva nem volt.

— **Aki igazán fajtiszta**, egészséges oltványokat óhajt, teljes bizalommal forduljon Vityé Miklós előnyösen ismert és a legmesszebb menő bizalmat megérdemlő szőlőoltványtelepéhez, Ócsanád, Torontálmegye, ahol hazai és amerikai vesszők, fajtiszta olcsó árban és pontos lelkiismeretes kiszolgálás mellett kaphatók.

— **A mulatás hevében.** Kovács Gyula hosszuperesztegi lakos mulatott f. hó 25-én Sten Malvin jánoháza, lakos korcsmájában, amikor a nótázó cignnymuzsikusnak, Arvai Józsejnek hedüjét összetörte. mi által neki 90 korona kárt okozott. A hegedü állitólag nagyon régi gyártmany és a megállapitott 90 corona kár nagyon is csekély. A károsult a kár megtéritére biróságilag szoritani fogja a mulató vendéget.

BORSZÉKI

az ásványvizek királya, **angolkór és vérszegenység** ellen páratlan gyógyszer. Mint üditő és hüsitő ital a legelső minden vizek között. —

0.5 literes palack	36 fill.	üveg visszavéve	8 fill
1.0 „ „	44 „	„ „	10 „
1.5 „ „	48 „	„ „	12 „
2.0 „ „	64 „	„ „	14 „

Főraktár:

Vaszprémben: Szemer ey János cégnél

1910 B. 234/3.

Kiadvány.

O Felsége a Király nevében!

A celldömölki kir. járásbiróság mint büntető biróság becsületsértés vétségével vádolt Takátsy Kálmán elleni bünügyben a Szalai József fómagánvádló által emelt vád felett a Celldömölkön 1910 évi október hó 5 napján Hánnig István kir. járasbiró Egry Antal h. dijnok, jegyzőkönyvezető és Dr. Brunner Ferenc celldömölki ügyvéd mint védő részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján, a vád és védelem meghallgatása után a következőleg

Itélt:

A kir. járásbiróság Takátsy Kálmán vádlottat, (aki szül. 1880. III. 30, Uj-Pamaton) Celldömölkön lakik, rom. kath. máv. mérnök, kiszolgált katona. 1600 K. értékü ingó vagyona van:) a btkv. 261 §-ába ütköző, azon § szerint minősülő becsületsértés vétségében bünösnek mondja ki, mit elkövetett azáltal, hogy az 1910 évi julius 10-én Celldömölkön éjjel a Griff-szállodában, a vasuti temetkezési egylet kerti mulatsága alkalmával Szalay József máv. főkalauzt „felfuvalkodott szemtelen paraszt" kifejezésekkel illette; s ezért a btkv 261 § a alapján az 1892 évi XXVII. t. c. 3 §-ában meghatározott célokra az itelet jogerőre emelkedésétől számitandó 15 nap alatt, végrehajtás terhe mellett fizetendő s behajthatatlanság esetén a btkv. 261 §-a értelértelmében egy napi fogházra átváltozandó öt öt korona pénzbüntetésre itéli.

Kötelezi ezen felül vádlottat arra, hogy Szalay József celldömölki lakós sértetnek 20 K. kor. ügyvédi dij és költséget, mint eljárási költséget 15 nap s végrehajtás terhe mellett fizessen meg.

Elmarasztalja továbbá vádlottat az államkincstár részére az ez után netán felmerülendő bünügyi költségeknek az itélet jogerőre emelkedése után az 1890; XLIII, t. c. 9 §-ában meghatározott végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésében.

Továbbá a járásbiróság a kiszabott pénzbüntetés végrehajtását az 1908 XXXLI. t. cikk. 1 §-a alapján felfüggeszti.

Az itéletet a bp. 108—521 §§. alapján elitélt felebbvaló hatóságával közli; és a btkv. 277 §-a alapjában sértett fél kivánságára vádlottat, arra kötelezi, hogy ezen itéletet egész terjedelmében indokaival együtt a költségére valamelyik helyi lapban 15 nap alatt közzé tegye.

Indokok.

A jbiróság a rendelkező részben körülirt tényállást a vádlott képviselőjének teljesen kimeritő és az eljárás egyébb adataival is támogatott beismerése alapján a bp. 139-540 328 §§§. értelmében a megidézett terhelt elmaradása dacára, bebizonyitottnak tartja.

A használt kifejezések meggyalazó jellege, azok értelme s az eset körülményei nyomán nyilvánvaló, a szabad nyilvánitás keretén tul van annál inkább, mert sértőnek vádló felett fegyelmi joga nincsen, cselekménye ezzel szemben jogellenes volt.

Minthogy vádlott ezen cselekménye a btk. 262 §-ába ütköző becsületsértés vétségének tényálladékát teljesen kimeriti, ennélfogva a kir. jbiróság vádlottat az itélet rendelkező része szerint bünösnek mondotta ki.

A büntetésnek a hivatkozott §. alapján, az elkövetett bünecselekmény sulyához képest; a vádlott — vagyoni viszonyainak megfelelőleg történt kiszabásánál a kir. jbiróság tulnyomó enyhitő körülményekép mérlegelte vádlott büntetlen előéletét, hogy a tárgyaláson kifejezett sajnálkozásával s a költségek viselésével vádlónak önerejéhez képest a lehetőségig a legnagyobb értelemben vett elégtételt szolgáltatta s csakis vádlónak a hirlapi közzétételhez való makacs ragaszkodása hiusitotta meg a felek kiegyezését, továbbá, hogy a cselekmény mulatozás alkalmával éjjeli órákban történt, ellenben sulyosbitó körülmény képvette figyelembe a sértés nyomatékosabb sulyát, az elkövetett nyilvános helyet, ezekre tekintettel a jbiróság a btkv 91.§ 3.-t is alkalmazta.

És mert a járásbiróság különös méltányolási okokat lát fent felsorolt tényadatokban arra is, hogy az elitélt magaviseletén, egyéniségének, élet viszonyainak és az eset többi körülményeinek figyelembe vételével a büntetés végrehajtásának felfüggesztésétől kedvező hatást vár, — elitélt méltó e kedvezményre, mert az erkölcsi megbüntetés iránt is fogékony, nála a bünecselekmény nem rendes életjelenség, hanem alkalmi

eset, elitéltnek az erkölcsi és vagyoni bizonyitványában kiemelt eddigi rendes életmódja, öszintete beismerése a sérelem önkéntes jóvátétele oly tisztább erkölcsi világra vall, ami miután különösen méltanyolandó okul járul a többihez arra, hogy a bünösség megállapitásában rejlő rosszalás, — ezen erkölcsi büntetés — sértett megfelelő elégtételét képezi, mig a büntetés végrehajtása a fenti törvényes rendelkezés alapján elmarad, amennyiben elitélt ellen ezen itélet jogerőre emelkedésétől számitott három évi próba idő alatt bünvádi eljárás nem lesz folyamatban. (3.§.)

A bünügyi költségekre vonatkozó intézkedés a bp. 479.480 § ain alapszik.

Kelt Czelldömölk, 1910 évi október hó 5 napján.

HANNIG ISTVÁN s. k.
kir. járásbiró.

A kiadmány hiteléül:

Rosenheim Jenő
kezelő.

Tessék a cimre figyelni ! ! !

AMERIKABA

menet minden kedden Bécsből. Havreből minden szombaton. Utazó jegyek a

„Francia Linie"

által. Amerikai vasutjegyek minden állomásra eredeti áron. Bőveb értesitést bárkinek kérdezősködésére ingyen ad a — — — —

Francia Linie Wien, IV., Wiedener Quartit No. 12. (a Déli Vasut átellenében.)

Szőlőoltványok eladás!

Aki egészséges, olcsó szép szőlőt akar, bizalommal forduljon

VITYÉ MIKLÓS

lelkiismeretesen vezetett szőlőoltványtelepéhez

Ös-Csanádon (Torontál megye).

ahol szokvány minőségű, I-ső rendű fásgyökeres és sima zöldoltványok, bor- és csemegefajok, valamint amerikai sima es gyökeres szőlővessszők, nemkülönben ugyanazon fajok II. rendű osztályzatban a legolcsóbb árban kaphatók. Szőlőugasnak külön e célra választott fajok.

Orpington fajbaromfi tenyésztés.

Előjegyzések őszi és tavaszi szállitással elfogadtatnak.

Faj- és árjegyzékai kivanatra ingyen és bérmentve.

A számos elismerő levél közül itten csak

Veszprém, 1910 szept. 27.

Tisztelt Uram!

Az Önnél rendelt és vásárolt gyökeres szőlővesszővel igen megvagyok elégedve, mert ugy gyökere, mint vessneje kitűnően sikerült és mind jól megérett.

Tisztelettel vagyok
Benkó István.

Szőlőoltványokat szállit amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtaszavatosságért jótállva legdusabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbizhatóbbnak ismert

kisküküllőmenti első szőlőoltvány telep

Tulajdonos:

CASPÁRI FRIGYES.

Medgyes 71 sz. (Nagyküküllőmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, ennélfogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől ugy szó, mint irásbelileg bizonyságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbizhatóságáról.

A legtöbb kiállitáson a legelső dijjal kitüntetett és első orvos tanárok által ajánlott, kitűnő

Esterházy cognac

mindenütt kapható!

Az

Esterházy cognac

a közönség kedvenc itala!

Esterházy cognacgyár

TELEFON 31—49. Központi irodája: BUDAPEST. V., Csáky-utca 14. szám. TELEFON 31—49.

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész.

CELLDÖMÖLK.

Ajánja jól felszerelt óra ékszer és látszer üzletét a n. é. közönség b. figyelmébe.

Raktáron tartok inga, fali és zsebórákat — a legjobb gyártmányból.

Ékszerekből nagy választék.

Versenyképes árak:

Órák javitását a legpontosabban eszközlöm és az általam kijavitott órákért 1 évi jótállást nyujtok.

Tisztelettel

Molnár Lajos órás, ékszerész és látszerész
(Celldömölk, Gyarmati-tér.)

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Celldömölk

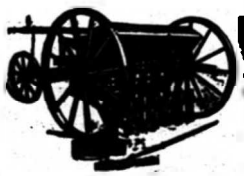

Fióktelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindennemű gazdasági gépek és szükségleti cikkek aktara.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetű vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, csépló szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Nyomatott a Kisfaludy-Társaság „Vörösváry"-könyvnyomda és kiadóvállalat gyorssajtóján Devecseben 1910.